

LOURDES
SANCTUAIRE

VOORBEREIDINGSGIDS **DE BEDEVAART VAN 2022**

*ten behoeve van organisatoren
van bedevaarten*

www.youtube.com/c/LeSanctuaireNotreDamede Lourdes

Voorstelling van het jaarthema 2022

Priester Horacio Brito

https://youtu.be/qpuo9_HFz8w

Aanbevelingen om het thema 2022 te beleven

Don Jean-Xavier Salefran

https://youtu.be/E793wcUIH_U

Aanbevelingen voor de herlezing van de bedevaart

Priester Krzysztof Zielenda

<https://youtu.be/jceUe4X04sE>

INHOUDSTAFEL

VOORWOORD	p 4
JAARTHEMA LOURDES 2022	p 10
"Ga zeggen..."	p 11
"Aan de priesters"	p 23
De weg die Bernadette heeft afgelegd	p 32
Bid voor de priesters	p 33
PASTORALE AANREIKINGEN	p 35
Aanreikingen voor een herlezing van de bedevaart	p 36
Contemplatieve dialoog	p 40
Woorden vanuit een open hart	p 42
Conferenties over de Boodschap van Lourdes	p 44
Zegening van de bedevaarders	p 45
MIS EN LIED VAN HET JAARTHEMA 2022	p 47
Jaarthemamis	p 48
Jaarthemalied	p 52

VOORWOORD

Het Heiligdom van Lourdes reikt als pastoraal thema de woorden aan die Maria, de Moeder van God, aan Bernadette Soubirous heeft toevertrouwd op 2 maart 1858: *"Ga zeggen aan de priesters dat men hier een kapel bouwt en dat men hier in processie komt"*.

Rekening houdend met de inhoud en de rijkdom van deze woorden en opdat de bedevaarders ze zo goed mogelijk zouden kunnen proeven, zullen ze voorgesteld worden in drie periodes:

JAAR 2022

"Ga zeggen aan de priesters..."

JAAR 2023

"... dat men hier een kapel bouwt..."

JAAR 2024

"... dat men hier in processie komt."

In de onderstaande tekst zal het gaan over: *"Ga zeggen aan de priesters..."* En één van de sleutels die ons kan helpen om ons deze woorden van Maria eigen te maken, is wezenlijk pastoraal.

Wanneer we inderdaad de persoon van de Maagd Maria willen begrijpen, worden we allemaal uitgenodigd om een beroep te doen op de onderrichtingen van de Kerk. Wanneer het daarentegen gaat om het binnemen van de Moeder Gods moeten we een beroep doen op de ervaring van het heilige en getrouwe Volk van God: de bedevaarders zelf, en – te midden van hen – bij uitstek Bernadette Soubirous.

Dit geldt evenzeer voor de priesters.

Om te begrijpen wie de priester is, moeten we een beroep doen op de onderrichtingen van de Kerk. Maar om de priesters te beminnen moeten we de Moeder van Jezus aanschouwen en het heilige en getrouwe Volk van God. En om in Lourdes de priesters te beminnen worden we uitgenodigd om ons de ervaring van Bernadette eigen te maken.

De feiten

Op 2 maart 1858 zijn 1650 personen samengekomen bij de Grot, nog vooreer Bernadette zélf aankomt. Zodra Bernadette is aangekomen, knielt zij neer en met een kaars in haar hand maakt zij heel langzaam een wijds kruisteken en laat zij de kralen van haar rozenkrans door haar vingers gaan. Al heel gauw wordt haar gelaat heel stralend, teken van het feit dat de Dame dáár is. Wanneer zij het zeggen van het rozenkransgebed beëindigd heeft, verricht Bernadette de gebaren van boetvaardigheid die de Dame haar heeft geleerd. Zij kust de grond als teken van boetvaardigheid voor de zondaars. Zij verplaatst zich op haar knieën en begeeft zich naar de bron, om er te drinken en zich te wassen. Deze gebaren verricht Bernadette met zwaarmoedigheid en haar gelaat

is droevig, maar tegelijkertijd met enige traagheid, omdat de talrijke personen die zich binnen de Grot bevinden, de voortgang ervan vertragen.

Even daarna wordt haar gelaat weer stralend en, hoewel ze niet meer beweegt, begrijpen allen dat de Dame dáár is. En zoals een moeder en haar dochter beleven ze een moment van hart tot hart. Deze intieme ontmoeting mondt dan uit in een moment van catechese, van onderrichting en zelfs van zending. Aldus vertrouwt de Dame op deze dinsdag 2 maart 1858 aan Bernadette toe: *'Ga zeggen aan de priesters dat hier een kapel gebouwd wordt en dat men hier in processie komt.'*

Tijdens de derde verschijning had Bernadette een uitnodiging ontvangen van de Dame en ze is er ook op ingegaan: *"Wilt u mij het genoeg doen om hier gedurende twee weken te komen?"* En nu opent zich deze persoonlijke, intieme dialoog, vervuld van beleefdheid, tederheid en affectie, maar tegelijk opvorderend, naar de dimensies van de hele Kerk, van de hele mensheid, tijdens deze dertiende verschijning. Voor de eerste maal in haar leven heeft Bernadette een zending ontvangen die andere mensen betreft: *"Ga zeggen..."*

Vanaf de eerste verschijning werd

Bernadette geconfronteerd met heel wat obstakels die ze te overwinnen had. Maar haar "zending" is voor haar vast en zeker de moeilijkste die ze te volbrengen heeft. Zij verlaat de Grot, maar ze gaat niet onmiddellijk terug tot bij haar ouders in het Cachot. Vergezeld van twee tantes begeeft Bernadette zich inderdaad naar de pastorie van Lourdes, tot bij mijnheer pastoor van Lourdes, priester Peyramale.

Het is voor haar een moeilijk moment. Op de eerste plaats omdat het de eerste keer is dat ze deze man,

met zijn indrukwekkende gestalte, ontmoet, maar ook omdat de manier waarop de priester tante Bernarde, tante Basile en Bernadette onthaalt, helemaal niet warm is.

Helemaal onder de indruk is Bernadette trouwens even de kluts kwijt. Wanneer ze bij mijnheer pastoor zijn buitengegaan, beseft zij dat ze een deel van haar vraag vergeten is te stellen. Om weer bij de pastoor te kunnen terugkeren, vraagt ze niet aan haar tantes om met haar mee te gaan, maar begeeft ze zich naar de koster-

es van de parochie, Dominiquette Cazenave, om te vragen of zij voor haar een nieuwe afspraak met de priester kan regelen. In de loop van die avond van 2 maart zal ze priester Peyramale haar boodschap doorgeven: *“Ga zeggen aan de priesters dat er hier een kapel gebouwd wordt en dat men hier in processie komt.”* Wanneer ze stralend buitenkomt uit de pastorie, vertrouwt ze aan Dominiquette toe: *“Ik ben echt gelukkig, ik heb mijn boodschap kunnen volbrengen;”*

De boodschapster was kwetsbaar, maar doordat zij de boodschap heeft doorgegeven, kunnen ook wij hedentendage naar de Grot van Lourdes komen.

Bernadette, de bisschop (Mgr. Laurence), Lourdes vandaag

“Ga naar mijn broeders en ga hen zeggen” (Joh 20, 17). Dit zijn de eerste woorden van de verrezen Heer, aan een vrouw, Maria van Magdala. *“Ga zeggen”*, dit zijn de woorden van Maria aan een vrouw, Bernadette Soubirous. *“Ik heb de opdracht om het u te zeggen, niet om het u te doen geloven”*, dit was de houding van Bernadette elke keer wanneer zij doorgaf wat ze zélf ontvangen had. De vrouwen hebben altijd een doorwegende rol in het doorgeven van

de Blijde Boodschap.

Alles wat zich afspeelt in Lourdes en ver buiten Lourdes, niet alleen op materieel vlak, maar ook op het vlak van de Genade, berust op het getuigenis van een jong meisje van veertien jaar, arm, ongeletterd en voortdurend ziek: Bernadette Soubirous.

Al tot de profeet Jeremia had de Heer gezegd, nadat Hij hem had belast met een moeilijke zending: *“Ik stel u heden aan over volken en over koninkrijken om ze op te bouwen en te planten.”* (Jer 1, 10). Bernadette bevindt zich dus in de rij van de grote woordvoerders van God, zoals de profeten, de Apostelen, de heiligen, de missionarissen.

Het jaar 1866, dat wil zeggen acht jaar na de verschijningen, zal beslissend worden voor twee personen die aan de basis liggen van het Heiligdom van Lourdes: Bernadette Soubirous en de bisschop van Tarbes, Mgr. Bertrand-Sévère Laurence.

Dit is inderdaad het jaar waarin Bernadette Lourdes voorgoed verlaat om in te treden bij de Zusters van Liefde en van de christelijke opvoeding van Nevers. Wat laat zij ons na, behalve haar fundamenteel getuigenis, waar we niet omheen kunnen? Welnu, hier treedt in geheel zijn spirituele en pastorale dimensie de figuur van de bisschop van Tarbes, Mgr.

Bertrand-Sévère Laurence naar voren, zo beslissend voor de toekomst van Lourdes. Hij publiceert in 1862 inderdaad het mandement van de erkenning van de verschijningen. Op 19 mei 1866 viert hij er voor het eerst de eucharistieviering bij gelegenheid van de inhuldiging van de Crypte, en twee dagen nadien bij de Grot, op 21 mei, in tegenwoordigheid van een talrijke menigte. In die menigte is ook Bernadette aanwezig, evenals de eerste vier priesters, in dienst van het Heiligdom, de Paters van Garaison, die daarna de Missionarissen van de Onbevleete Ontvangenis van Lourdes zullen heten, onder wie de paters Sempé (rector) en Duboé.

In datzelfde jaar 1866 zijn in Tarbes, en daarna in Lourdes, de Zusters van Maria van Saint-Frai aangekomen, die er zich – zonder te dralen – in dienst zullen stellen van de zieken.

De pastoor van Lourdes, priester Peyramale, heeft een belangrijke en beslissende rol gespeeld in het aannemen van de woorden van Bernadette en in de eerste fundamentele stappen in het ontstaan van het Heiligdom. Ook dient onderstreept te worden het belang van de stad Lourdes en van de mensen van Lourdes in het onthaal van de eerste bedevaarders en de het op gang komen van de eerste processies.

In 1866 zijn inderdaad alle elementen van hetgeen Bernadette “haar boodschap” noemde, of om het anders te zeggen, “*de wensen van de Dame*”, reeds aanwezig.

Het Heiligdom van Lourdes en zijn bedevaarders zijn het overduidelijke teken dat ons spreekt van de vruchtbaarheid van God, de vruchtbaarheid van Maria, de vruchtbaarheid van Bernadette en de vruchtbaarheid van onze heilige moeder, de Kerk.

Wanneer Maria haar boodschap richt tot de priesters, dan is dat eenvoudigweg om er ons aan te herinneren dat het ambtelijk priesterschap (van de gewijden) in dienst staat van het gemeenschappelijk priesterschap van de gelovigen waarin alle gedoopten deelhebben, en niet omgekeerd. De pastoor van Lourdes, priester Peyramale, stelt zich in dienst van de genade die Bernadette heeft ontvangen. Op die manier herinnert Maria ons aan de tegenwoordigheid van haar Zoon, de dienaar van de dienaren. Zij zélf doet zich in Lourdes, zoals ook in het Evangelie, inderdaad voor, niet als de degene die de voornaamste rol speelt of de eigenares is van de geschiedenis, maar, zoals zij het ons zélf zegt: “Ik ben de dienstmaagd van de Heer.”

Voorstelling in gemmail van de 13de verschijning. Heilige-Pius-X-basiliek.
Naar Margatton.
Gemaakt door Germaine en Jean-Paul Sala Malherbe.

**JAARTHEMA
LOURDES 2022**

“Ga zeggen aan de priesters...”

“GA ZEGGEN...”

De pastorale zending van het Heiligdom van Lourdes gaat uit van drie funderende werkelijkheden: de ontmoeting van Maria en Bernadette, het onderricht van de Kerk en de ervaring van de bedevaarders. Deze drie componenten dienen op een goede manier tot uitdrukking gebracht worden opdat allen toegang kunnen verwerven tot de bijzondere genade van het Heiligdom. Maar hoe kunnen we de genade van Lourdes omschrijven? De vraag is niet zo goed gesteld, maar tegelijkertijd is ze gewettigd want we moeten weten waarover we spreken.

De vraag is niet zo goed gesteld omdat het niet gaat om een genade tussen vele andere. Het betreft de eerste genade van het Evangelie: *“Bekeer u, want het Koninkrijk der Hemelen is nabij”* (Mt 3, 2). Hier zien we dat het Koninkrijk, de genade, wordt aange-toond, nog vóór er de oproep tot bekering is en dat het de nabijheid van het Koninkrijk is die tot een keuze opvordert: *“Wie dubbele kleding heeft, laat hij delen met wie niets heeft”* (Lc 3, 11). *“Heer, naar zouden wij gaan?”*

Père Horacio Brito
Aumônier de l'Espérance Notre-dame de Lourdes
Chapellein du Sanctuaire Notre-dame de Lourdes

https://youtu.be/qpuo9_HFz8w

Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven” (Joh 6, 68). Zo wordt ons in Lourdes de genade van de bekering geschonken, vanaf het begin van de Verschijningen:

- opdat we haar zouden kunnen beleven, Voor ons eigen goed en voor dat van anderen,
- opdat we de keuze zouden maken voor God,
- opdat we “een nieuwe hemel en een nieuwe aarde” zouden kunnen ontvangen die aan ons leven de zin van Pasen kan schenken,
- opdat we deel zouden krijgen aan het Koninkrijk.

Begrijpen dat Lourdes een genade is voor de wereld van vandaag is een sleutel om te verstaan dat het Heiligdom niet het resultaat is van het opzet van mensen, maar wél het wat langzame en stuntelige antwoord op de voortdurend werkzame en overvloedige opwelling van deze genade. Het Heiligdom van Lourdes is gebouwd rondom de Grot, waarvan de bron de schat en het teken is. De woorden die door Maria aan Bernadette worden toevertrouwd, zijn

© Sanctuaire Notre-Dame de Lourdes - Lacaze - Laurent Etcheverry

heel eenvoudig: *"Ga drinken aan de bron en ga er u wassen". "Ga zeggen aan de priesters dat men hier een kapel bouwt en dat men hier in processie komt"*.

De priesters hebben dan ook een fundamentele rol omdat de bisschop van Tarbes en Lourdes de titel draagt van "Hoeder van de Grot", dat wil zeggen hoeder van de bron. En de priesters die in Lourdes 'chapelains' worden genoemd, hebben de zending ontvangen om *"in goede*

en in slechte tijden de weg te wijzen naar deze bron".

In die zin kan men ook niet spreken over de pastorale van het Heiligdom van Lourdes zoals men spreekt over de pastorale van een bisdom of van een parochie. Een pastoor in een parochie – en de gemeenschap die hem is toevertrouwd, vanuit een missionaire houding – stelt zich de volgende vraag: wat moeten we doen om het Evangelie te verkondigen op het grondgebied van de

parochie? De verantwoordelijken van heet heiligdom, en meer bepaald de verantwoordelijken van het Heiligdom van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes, stellen, vanuit de dezelfde missionaire houding, dezelfde vraag op een andere manier: wat moeten we doen opdat de bedevaarders en mensen met een devotie tot Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes (in de hele wereld) toegang kunnen krijgen tot de genade van Lourdes?

Dus, of het nu gaat om de bisschop, de rector, de priesters, de religieuzen, de hospitaliers, de vrijwilligers, de bedevaartdirecteurs, de voorzitters van de hospitaliteiten en de werknemers van het Heiligdom, de enig mogelijke houding die men dient aan te nemen is die van in dienst te staan van de bijzondere genade van het Heiligdom, dat wil zeggen van de genade die er geschonken wordt voor het spiritueel leven van iedere bedevaarder en die binnenvoert tot het leven in eeuwigheid.

Als pastorale medewerkers moeten we dus in dienst staan van deze genade:

- door het Woord van God te verkondigen en te verspreiden; en door

de overeenkomsten te zoeken tussen het grote verhaal van de heilige Geest, de Bijbel, en het bijzondere verhaal van de Verschijningen,

- door de sacramenten te vieren, en meer bepaald de eucharistie en het sacrament van de verzoening,

- door begeleiding en animatie aan te bieden voor het persoonlijk en gemeenschappelijk gebed,

- door met eerbied en discretie begeleiding aan te bieden voor de gebaren van de volksvroomheid, *“theologische vindplaats”* waarin de bedevaarder zijn persoonlijke relatie met God kan uitdrukken (Paus Franciscus).

- door het onthaal te verzekeren van armen en van zieken die lijden in hun lichaam of in hun ziel, vanuit een houding van dienstbaarheid. In zekere zin berust de geloofwaardigheid van een Heiligdom in de organisatie van de naastenliefde.

Zonder dit pastoraal werk en deze pastorale keuzes kan een heiligdom al gauw een museum worden, een toeristische plaats of een congres- of conventiecentrum. In feite staan wij evenwel in dienst van deze genade die de weerglans is van de genade van het Evangelie. Het is een werkelijkheid die onszelf

overstijgt en waarvan niemand zich de bezitter kan noemen.

Tegelijkertijd dienen de verantwoordelijken van een heiligdom voorzichtig en vooruitziend te zijn. In Lourdes, staande bij de bron, lopen ze altijd het risico om deze bron te verbergen, haar af te dichten, haar te veronachtzamen, haar om te leiden, haar te vervuilen, en zelfs haar te doen uitdrogen.

Deze genade tracht zich altijd te verspreiden omdat ze ten diepste missionair is. Laten we dan ook niet verwonderd zijn dat er een "Lourdes buiten Lourdes" bestaat. Hieromtrent zegt Paus Franciscus ons, met verwijzing naar de heiligdommen: "*Laten we deze missionaire kracht niet in een keurslijf duwen en laten we niet denken dat we haar moeten controleren!*" (Evangelii Gaudium 124).

De ontmoeting van Maria en Bernadette onthult drie aspecten die de pastorale zending van Lourdes vanaf het begin van de verschijningen tekenen en die verbonden zijn met de woorden van ons jaarthema. Het betreft: het onthaal, de begeleiding en de Kerkopbouw.

Het onthaal. De pastorale zending van de "nabijheid"

De ervaring van Bernadette is verbonden met die van het onthaal. Gedurende achttien keer heeft de Maagd Maria haar inderdaad onthaald in de Grot van Lourdes. Vanaf de vierde verschijning werd zij er ook onthaald door enkele mannen en vrouwen in gebed. Doorheen deze enkele personen is het al de Kerk die er Bernadette onthaalt. Dit is een onthaal van spirituele aard. Maar er zijn ook mensen die Bernadette zullen helpen om in de best mogelijke omstandigheden tot in de directe omgeving van de Grot te geraken. Dit is het materieel onthaal.

Het gaat dus om een spiritueel én een materieel onthaal met het oog op de ontmoeting met de Dame. Vanaf de eerste verschijning heeft Bernadette de ontmoeting met de Dame kunnen toevertrouwen aan priesters door hen over haar belevenis te vertellen. De bedevaarders van onze dagen zijn een grote menigte. Maar zowel eertijds als nu blijft het onthaal, weliswaar in verschillende vormen, hetzelfde.

Het onthaal in een mariaal heiligdom

© Sanctuaire Notre-Dame de Lourdes - Pierre Vincent

is verbonden met de "nabijheid" van Maria waarover de heilige Johannes ons spreekt in zijn Evangelie: "... en ook de Moeder van Jezus was er aanwezig", bij de bruiloft van Kana, en aan de voet van het Kruis. Het onthaal in Lourdes is verbonden met deze woorden van Maria: "Wilt u mij het genoegen doen om hier naar toe te komen...?"

"Ik denk op de eerste plaats aan het belang van het onthaal dat aan

de bedevaarders verleend wordt. Wij weten dat onze heiligdommen steeds meer de bestemming worden, niet van georganiseerde groepen, maar van individuele bedevaarders of van kleine zelfstandige groepen die zich op weg begeven om in deze heilige plaatsen toe te komen. Het is bedroevend wanneer er bij hun aankomst niemand is die een welkomstwoord tot hen richt en hen onthaalt als bedevaarders die

een vaak lange reis hebben ondernomen om in het heiligdom toe te komen. Het is nog veel erger wanneer zij bij hun aankomst de poort gesloten vinden! Het mag toch niet zijn dat men zoveel aandacht besteedt aan de materiële en financiële vereisten, maar vergeet dat de belangrijkste werkelijkheid de bedevaarders zijn. Zij zijn het die van tel zijn. Het brood komt daarna, maar zij komen op de eerste plaats. We moeten aandacht schenken aan ieder van hen en ervoor zorgen dat zij zich “thuis” voelen, als een lid van de familie dat al zolang verwacht werd en nu eindelijk is aangekomen”. (Paus Franciscus – Ontmoeting met de rectoren van de heiligdommen – november 2018)

De begeleiding. De pastorale zending van het “medeleven/ medelijden”

Bernadette is geen enkele keer aléén naar de Grot gekomen. Ze was steeds vergezeld, heel concreet en op spirituele wijze. Wat we daarvan moeten onthouden, is dat het ook voor de mensen die Bernadette vergezelden, een concrete daad en een

spirituele onderneming was. Een onderneming geopend naar het gebed. Laten we ook niet vergeten dat Bernadette gedurende de ganse periode van de verschijningen begeleid werd door priesters, vooral door priester Pomian die haar geestelijke begeleider zou worden.

De begeleiding is verbonden met “het medeleven, het medelijden van Maria”. Het medeleven, het medelijden van Maria met ons treedt duidelijk naar voor wanneer haar moederschap zich aan de voet van het Kruis uitbreidt naar de dimensie van gans de mensheid: *“Toen Jezus zijn moeder zag, en naast haar de leerling die Hij liefhad, zei Hij tot zijn moeder: Vrouw, zie daar uw zoon”* (Joh 19, 26). In Lourdes manifesteert zich het medeleven, het medelijden van Maria op het ogenblik van de verschijningen van de boetvaardigheid. In het hart van deze verschijningen wordt de bron ontdekt: *“Ga drinken aan de bron en ga er u wassen”.*

“Het Heiligdom is vooral ook – en dat is een tweede ding – een plaats van gebed. Het grootste deel van onze heiligdommen is gewijd aan de mariale vroomheid. Dáár opent de Maagd Maria de armen van haar moederlijke liefde wijd om het ge-

bed van elke bedevaarder te beluisteren en te verhoren. De gevoelens die iedere bedevaarder in het diepste van zijn hart gewaarwordt, zijn dezelfde die hij ook ontmoet bij de Moeder van God. Daar lacht ze hem toe en biedt vertroosting. Daar laat ze haar tranen stromen, samen met hen die wenen. Daar toont ze aan iedere bedevaarder de Zoon van God, neergelegd in haar armen als het kostbaarste waarover iedere moeder beschikt. Daar wordt Maria tochtgenoot van elke mens die zijn ogen naar haar opricht en vraagt om een bijzondere genade, in de zekerheid dat hij verhoord zal worden. De Maagd geeft antwoord aan gans de wereld doorheen de intensiteit van haar blik, die kunstenaars hebben kunnen schilderen, vaak zélf in contemplatie van boven uit geleid”. (Paus Franciscus – Ontmoeting met de rectoren van de heiligdommen – november 2018)

**De Kerk.
De pastorale zending:
“de ervaring doen beleven van het moederlijk gelaat van de Kerk”**

Het onthaal en de begeleiding naar de ontmoeting met de Dame voeren ons tot iets moois, iets waarachtigs, iets kerkelijks. Want het is inderdaad altijd doorheen de andere dat we toegang krijgen tot de bron. Iedereen is tegelijkertijd degene die de bron aanwijst én degene aan wie men de bron aanwijst. Iedereen is tegelijkertijd degene die die het water aanreikt en degene die het water ontvangt. De ontmoeting met de heilige Maagd en – doorheen haar – met haar Zoon Jezus Christus, speelt zich af binnen de ontmoeting met de andere. Jezus zegt het ons in het Evangelie: *“Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden”* (Mt 18, 20). Dit alles wordt ons geschonken als een teken dat ons toelaat om iets anders te ontwaren: de nieuwe mensheid.

De ervaring van deel uit te maken van de Kerk is verbonden met de aanwezigheid van Maria in de Bovenzaal: *“Zij blijven allen eensgezind volharden in het gebed, samen met de vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broeders”* (Hand 1, 14). In Lourdes wordt ons deze aanwezigheid van Maria in het hart van de Kerk aan-

Famille « lourdiste ». Tucumán - Argentine, 2019.

gereikt doorheen haar naam: "Ik ben de Onbevleete Ontvangenis". Maria, Maagd en Moeder, degene die het Woord ontvangen heeft, wordt vruchtbaar doorheen het feit dat zijn het Woord schenkt. Het Heiligdom, dat begiftigd is met een bijzondere genade, wordt vruchtbaar door deze genade door te geven.

"Maria is degene die een grot voor dieren weet om te vormen tot een

thuis voor Jezus, met eenvoudige luiers en een overvloed aan tederheid. Ze is de kleine dienstmaagd van de Vader die uitjubelt van vreugde in haar lofzang. Zij is de vriendin die er steeds over waakt dat het in ons leven niet aan wijn ontbreekt. Zij, wier hart met een zwaard werd doorboord, begrijpt alle leed. Als moeder van allen is ze teken van hoop voor de volken die kreunen

onder barensweeën in afwachting van de komst van de rechtvaardigheid. Zij is de missionaris die dicht bij ons staat om ons in het leven te begeleiden en die ons hart opent voor het geloof met een moederlijke genegenheid. Als een echte moeder gaat ze met ons mee, strijdt ze met ons en verspreidt ze onophoudelijk de nabijheid van Gods liefde. Door de verschillende manieren waarop Maria aangeropen wordt, meestal in de heiligdommen, deelt Maria de geschiedenis van ieder volk dat het Evangelie heeft ontvangen, en is sindsdien een deel van zijn historische identiteit”. (Paus Franciscus – Evangelii Gaudium – nr 286)

Getuigenis. Bedevaarder, priester en missionaris van de Onbevleete

Door Pater Horacio Brito, chapelain van het Heiligdom van Lourdes.

“Ik heb het grootste gedeelte van mijn leven in Argentinië doorgebracht, en meer bepaald in een stad aan de voet van de Andes, San Miguel de Tucumán. Daar heb ik voor het eerst horen spreken over Lourdes en over zijn boodschap. Ik was

vijf jaar oud. Mijn ouders hadden mij naar een college gestuurd dat gesticht was door Franse religieuzen, de Missionarissen van de Onbevleete Ontvangenis van Lourdes (Paters van Garaison). Deze priesters hebben mij ondergedompeld in de geschiedenis van de verschijning van de Maagd. Zij hebben mij de geschiedenis van Bernadette verteld. Zij zijn het ook die talloze jongeren zoals ik hebben doen ontdekken dat “wij in Lourdes waren”, heel eenvoudig omdat wij de woorden die Maria aan Bernadette had toevertrouwd, probeerden te beleven. Zij zijn het ook die ons met eenvoud en vindingrijkheid, vanuit de boodschap van Lourdes, de rijkdommen van het Evangelie hebben doen ontdekken. Deze catechese uit mijn kindertijd en mijn jeugd zijn voorgoed ingegrift in mijn hart.

Die jongens en meisjes die wij indertijd waren, ontdekten dat er een andere band was die zich tussen ons vormde, veel dieper dan de bindingen die eigen zijn aan die leeftijd. We werden verenigd door het feit dat we, hetgeen we noemden, “een ideaal” beleefden en deelden. In feite was daar al “de genade van Lourdes”. Ik ben het pas achteraf

gaan beseffen.

Na het Lyceum bleef die band tussen ons zich verdiepen. Stilaan vormde hij ons om tot een spirituele familie: *“la familia lourdista”*, *“de familie van Lourdes”*. Tegelijkertijd werden wij er ons van bewust dat wij begiftigd werden met een gave, een genade, maar dat volstond nog niet. Alzo begiftigd met deze gave, met deze genade, die wij beleefden als een schat, voelden wij de behoefte om ze te delen met andere mensen. Ik herinner mij nog de eerste ontmoeting met de bisschop, nu al bijna veertig jaar geleden. Nadat we hem onze beschikbaarheid hadden uitgedrukt, legde hij zijn vinger op de kaart van het bisdom en toonde ons de *“barrio 24 de septiembre”*, *“de 24 september wijk”*. Een grote achterbuurt waar op alle niveaus de armoede overheerste. Vooral eer we vertrokken, zei de bisschop ons: *“Begin met het leven van deze mensen te delen, en de Maagd Maria zal de rest doen”*. Veertig jaar later is op deze plaats de *“Heilige-Bernadette parochie”* opgericht. Een arme parochie te midden van een arm volk, vol van jongeren, kinderen, gezinnen, en vooral vol van tederheid en genegenheid.

Vandaag wordt de “missionaire familie van Lourdes”, waarvan heel veel mensen deel uitmaken, van elke leeftijd, door de bisschop gezonden naar andere buurten om te trachten het licht van deze genade te brengen bij mensen die gebukt gaan onder verslavingen.

Enkele jaren later beleefde ik de genade om – als priester en Missionaris van de Onbevleete Ontvangenis van Lourdes – naar Frankrijk gezonden te worden als chapelain van het Heiligdom. Daar heb ik – eerst doorheen mijn priesterlijk dienstwerk en daarna doorheen de andere verantwoordelijkheden die me werden toevertrouwd – nieuwe aspecten van Lourdes kunnen ontdekken en beleven. Eén daarvan is het internationaal karakter van de boodschap van Lourdes.

Dagelijks samenleven met bedevaarders van de ganse wereld, alle talen horen spreken, de verscheidenheid aan nationaliteiten, mentaliteiten en culturen, dat alles laat op Lourdes een sterke internationale, en ik zou zelfs zeggen universele indruk na. Nochtans ben ik ervan overtuigd dat dit enkel maar het zichtbare deel is van iets veel diepers dat zich voltrekt in het hart

van de bedevaarders.

In Lourdes reikt Maria Bernadette de ervaring aan om Christus te volgen, dat wil zeggen haar eigen ervaring van Moeder, gelovige en leerling-missionaris van haar Zoon. In het spoor daarvan reikt zij ons een model van evangelisatie aan dat toegang verleent tot het leven vanuit de sacramenten. Maar opdat Bernadette zich deze ervaring zou kunnen eigen maken moest de boodschap zich wortelen in haar cultuur. En inderdaad, Maria respecteert en houdt rekening met de leeftijd van Bernadette, haar taalgebruik, het dialect, haar persoonlijke sociale, familiale en kerkelijke situatie. In zekere zin "incarneert" Maria zich in de werkelijkheid van dit jonge meisje, zij komt haar naderbij, zij onthaalt haar zoals ze is. En het is juist omdat de boodschap is geworteld in deze cultuur, als een weergalm van het Evangelie, dat ze universeel is. De boodschap van Lourdes begint bij de werkelijkheid zelf van het leven van Bernadette. Zo is het ook met de bedevaarder. Hij hoeft zich niet voor te bereiden om naar Lourdes te komen, hij hoeft er alleen maar naar toe te gaan: *"Komt hier gedurende veertien dagen naar toe!"*

Maar wat in Lourdes gebeurt, gebeurt ook elders. Als Latijns-Amerikaan ken ik duizenden mensen die, om verscheidene redenen, nooit naar het Heiligdom van Lourdes zullen kunnen komen, maar die de "genade van Lourdes" met een buitengewone vruchtbaarheid beleven. Wanneer men spreekt over Lourdes – ongeacht waar men zich bevindt – "dan is men daar".

Meer nog, al hetgeen de boodschap van Lourdes omgeeft, is ook universeel: de grot, het water, het licht, de menigte, de zieken en zij die hen verzorgen. Maar ook het gebed, de gebaren die de bedevaarder verricht, al deze elementen zijn zeer toegankelijk en gemakkelijk te verstaan.

Maar het is wellicht de persoon van Bernadette die ons op de meest heldere wijze de universaliteit van Lourdes onthult. Haar persoonlijke levensgeschiedenis staat in direct verband met alle culturen en alles situaties van de moderne mens. Maria nodigt Bernadette uit om *"de andere wereld"* te ontdekken in het hart zélf van haar eigen beroerde menselijke situatie. In Lourdes en op andere plaatsen waar men Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes vereert

“GA ZEGGEN...”

heb ik als priester mooie vertrouwelijke uitspraken horen doen omtrent de genade van Lourdes: *“Hier is alles anders”, “waar er alleen maar donkerte was in mijn leven, is er nu helderheid gekomen”, “mijn leven heeft weer zin gekregen”, “God is naar mij toegekomen”, “Jezus is opgekomen voor mijn zaak die nochtans verloren leek”*. Deze getuigenissen zijn wellicht een illustratie van de woorden van de apostel Paulus: *“Waar de zonde heeft gewoekerd, werd de genade mateloos”* (Rom 5, 20).

De voorbije jaren in Lourdes, als kapelaan, hebben mij nog een ander aspect van de internationaliteit van de missionaire geest van het Heiligdom van Lourdes doen ontdekken. Al wie in dienst is van het Heiligdom, de priesters, de religieuzen, de leken – en ik denk daarbij in het bijzonder aan de hospitaliers en aan de vrijwilligers – en de verantwoordelijken van de verschillende diensten, allen hebben ze de pastorale zending ontvangen om een genade door te geven die wordt geschonken voor de ganse Kerk. Pas in tweede instantie is het de zending van het Heiligdom om de bedevaarders doorheen alle mogelijke middelen toegang te verlenen tot de eigen genade van het

Heiligdom.

Zoals dat ook het geval is voor het Evangelie, veronderstelt dit dat de boodschap van Lourdes onophoudelijk verkondigd en geactualiseerd wordt, want het gaat in zekere zin om levende materie, om een levend woord, om een woord dat leven geeft. Dit betekent ook dat de roeping van Lourdes en van zijn boodschap niet alleen is: “kom hier...”, maar ook: “ga zeggen...”. De genade kent geen grenzen.

Pater Duboé, Missionaris van de Onbevleete Ontvangenis van Lourdes, één van de eerste chapelains van het Heiligdom, zei op een profetische wijze in 1866: *“De toekomst van Lourdes is de Onbevleete Ontvangenis”*. Ik denk dat we 165 jaar later nog steeds hetzelfde kunnen zeggen: de mensheid, verlicht door het Evangelie, is niet bestemd om zich zelfvoldaan in zichzelf af te sluiten, maar om vruchtbaar te worden, zoals Maria, Bernadette en zovele andere bedevaarders, missionarissen en getuigen van de boodschap van Lourdes, uitgezaaid over de ganse wereld. ■

“AAN DE PRIESTERS...”

De relatieverbanden tussen de Maagd Maria en de priester

In zijn brief aan alle priesters van Witte Donderdag 1979 schreef de heilige Johannes Paulus II: *“Tot ons ambtelijk priesterschap behoort de heerlijke en diepe nabijheid aan de moeder van Christus”*. (Johannes Paulus II).

De vroomheid van de priester ten aanzien van de Maagd Maria – en hetzelfde geldt voor de vroomheid van alle gelovigen – vindt zijn aanvang in de bewustwording van een objectief feit: de nabijheid van de Maagd. In deze nabijheid van Maria ten aanzien van alle mannen en vrouwen van deze wereld zet zij de zending voort die God haar heeft toegewezen in de heilsgeschiedenis: *“Ook de moeder van Jezus was aanwezig”* (Joh 2, 1), *“Bij het kruis van Jezus stond zijn moeder”* (Joh 19, 25). Meer bepaald stellen we vast dat de Moeder van God aanwezig is in de drie constitatieve momenten van het christelijk mysterie:

DE MENSWORDING, die zich heeft voltrokken in de schoot van de Maagd Maria (Lc 1, 38).

HET PAASMYSTERIE, *“bij het kruis van Jezus stond zijn moeder”* (Joh 19, 25).

PINKSTEREN, *“zij allen bleven eensgezind volharden in het gebed, samen met Maria, de moeder van Jezus”* (Hand 1, 14).

Welnu, elk van deze aanwezigheden openbaart ons iets van de mysterieuze nabijheid tussen Maria en de priester.

Maria en de priester. Het mysterie van de Menswording.

Vanuit haar Goddelijk moederschap heeft Maria een heel bijzondere band gesloten met de Vader, die de band die de Vader verbindt met alle andere menselijke schepsels te boven gaat. Maria is inderdaad de meest eminente dochter van de Vader. In die zin verschijnt Maria, de vrouw bij uitstek van het nieuwe Verbond, in de Schriften vooreerst als de vrouw die “ja” heeft gezegd ten aanzien van het Goddelijk heilsplan. En op de tweede plaats als de Moeder zonder wier medewerking het plan van God zich niet had kunnen voltrekken.

Men zou kunnen zeggen dat zij de verpersoonlijking is van het "ja" ten aanzien van de wil van God. En dit "ja" van Maria is niet een zich neerleggen in de handen van de Vader, maar is een "ja" dat ontvankelijk is voor het Woord van God en dat zij vanuit het diepste van haar vrijheid schenkt: *"Mij geschiede naar uw woord"* (Lc 1, 38). Zij is de tegenpool van Eva, die in het aardse paradijs Adam ertoe heeft gebracht om neen te zeggen. Dit openbaart zich ook tijdens de bruiloft te Kana, waar zij niet probeert om haar Zoon ertoe te brengen haar eigen standpunt over te nemen, zoals Eva dat deed, maar waar ze zegt aan de leerlingen: *"Doe maar wat Hij u zeggen zal"* (Joh 2, 5). Maar Maria is niet enkel de vrouw die op een vrije wijze "ja" zegt aan God, in een volkomen spirituele armoede. Zij is bovenal de Moeder van Jezus op fysiek en op spiritueel vlak. Tegelijkertijd is zij de spirituele moeder van alle leerlingen van Jezus. Door haar bemiddeling vinden de leerlingen Jezus en krijgen zij toegang tot de wereld van de genade. Wanneer we dit mysterie van de Menswording overwegen, wat zijn dan de relatieverbanden tussen Maria en de priester?

■ Maria schenkt Christus aan de

mensheid, en evenzo schenkt het ambtelijk priesterschap Christus aan de mensheid, maar op een andere manier. Maria doorheen de Menswording en de uitstorting van de genade; de priester doorheen het sacrament van de wijding.

■ Maria heeft Christus ontvangen doorheen de werking van de heilige Geest en, nadat zij Hem had gevoed en gedragen in haar schoot, heeft zij Hem ter wereld gebracht in Bethlehem. De priester die gewijd en gezalfd werd door de heilige Geest in het sacrament van de wijding, wordt op zijn beurt geroepen om zich te laten vervullen door Christus en Hem dan te baren en geboren te laten worden in de zielen door de verkondiging van het Woord en doorheen de viering en het toedienen van de sacramenten.

■ In antwoord op de uitnodiging vanwege de engel doet Maria zich voor als "de dienstmaagd van de Heer" (Lc 1, 38) en niet als de eigenares of de hoofdrolspeelster van de geschiedenis. In de bruiloft van Kana vertaalt zich dit in het feit dat zij zichzelf ten dienste stelt van de mensen die mee vierden. Het ambtelijk priesterschap staat in dienst van het gemeenschappelijk priesterschap van de gelovigen, en niet omgekeerd.

© Sanctuaire Notre-Dame de Lourdes - Pierre Vincent

Maria en de priester. Het Paasmysterie, de eucharistie, mysterie van verlossing.

De scène van Maria aan de voet van het kruis (Joh 19, 25-27) plaatst het vleselijk moederschap van de vrouw op een hoger niveau en toont ons ook de rol van de Maagd Maria in de Kerk van Christus.

Het is goed te begrijpen dat het de heilige Johannes is die ons deze scène verhaalt, want hij is de eerste begunstigde geweest van het spiritueel moederschap van Maria. Maar dit vinden we terug doorheen alle Evangelies, waarin Jezus

voortdurend wordt voorgesteld in zijn bekommernis om boven de gewone banden van het vlees en het bloed de banden te stellen die van een onvergelijkbaar hogere orde zijn. Tussendoor herinneren we eraan dat Maria aan Bernadette voorstelt om andere banden uit te bouwen: *"Ik beloof u niet het geluk naar dat van deze wereld, maar van een andere"* (derde verschijning).

Zo leert Jezus ook dat het fysieke ouderschap van weinig waarde is zonder de vervulling van de wil van God: "Terwijl Hij zo aan het spreken was, verhief een vrouw uit de menigte haar stem en riep Hem toe: *"Gelukkig de schoot die U gedragen heeft en de*

borsten die U hebben gevoed". Maar Hij sprak: "Veeleer gelukkig die naar het woord van God luisteren en het onderhouden" (Lc 11, 27-28).

Het vervullen van de wil van God door de mensen scheidt een soort van spiritueel ouderschap tussen hen: "Wie is mijn moeder, wie mijn broeders? En terwijl Hij zijn blik liet gaan over de menen die in een kring om Hem heen zaten, zei Hij: *"Ziehier mijn moeder en mijn broeders. Want mijn broeder en mijn zuster en mijn moeder zijn zij die de wil van God volbrengen"* (Mc 3, 33-35).

Aan allen die alles hebben achtergelaten om Hem te volgen, belooft Jezus trouwens een nieuwe familie, van spirituele orde: "Petrus nam het woord en zei: *"Zie, wij hebben alles prijsgegeven om U te volgen"*. Jezus antwoordde: *"Voorwaar, Ik zeg u: er is niemand die huis, broers, zusters, moeder, vader, kinderen of akkers om Mij en om de Blijde Boodschap heeft prijsgegeven, of hij ontvangt nu, in deze tijd, het honderdvoud aan huizen, broers, zusters, moeders, kinderen en akkers, zij het ook gepaard met vervolgingen, en in de toekomstige wereld het eeuwige leven"* (Mc 10, 28-30).

In de scène van Joh 19, 25-27 nemen we, op de Calvarieberg, deel aan het verschijnen van deze fami-

lie van God. Johannes is niet alleen de leerling die Jezus liefhad, maar hij wordt bovendien de leerling die Maria liefhad.

In zijn brief aan de priesters van Witte Donderdag 1988 drukt de heilige Paus Johannes Paulus II deze relatie tussen de priester (Johannes) en de moeder van God op een wonderbare manier uit.

Dierbare broeders, wie heeft meer dan wij een diep en onwankelbaar geloof nodig, wij die krachtens de apostolische successie die haar oorsprong heeft in het cenakel, het sacrament van het offer van Christus vieren? Onze geestelijke band met de Moeder van God, die heel het volks Gods "voorgaat" op de pelgrimstocht van het geloof moet dus voortdurend dieper worden. Zij die zich door haar heldhaftig geloof juist op Golgota het meest met haar Zoon verenigd heeft, moet ons in het bijzonder nabij zijn als wij in de viering van de Eucharistie ons iedere dag op Golgota bevinden.

Heeft Christus overigens soms niet voor ons een speciale aanwijzing daarvoor nagelaten? Tijdens zijn doodsoverwinning aan het kruis heeft Hij de woorden uitgesproken die voor ons de betekenis van een testament hebben: "Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling die Hij liefhad,

“AAN DE PRIESTERS...”

zei Hij tot zijn moeder: 'Vrouw zie daar uw zoon'. Vervolgens zei Hij tot de leerling: 'Zie daar uw moeder'. En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis" (Joh 19, 26-27).

Die leerling, de apostel Johannes, bevond zich samen met Christus tijdens het Laatste Avondmaal. Hij was een van de "twaalf" tot wie de Meester samen met de instellingswoorden van de Eucharistie de aanbeveling richtte: "Doet dit tot een gedachtenis aan Mij". Hij ontving de macht om als allerheiligst sacrament van de kerk, het eucharistische offer te vieren dat op de dag voor het lijden in het cenakel ingesteld is.

Op het ogenblik van zijn sterven gaf Jezus zijn eigen Moeder aan die leerling. Johannes "nam haar bij zich in huis": hij nam haar bij zich als eerste getuige van het mysterie van de menswording. ..., Maar Johannes ontving tegelijk alles wat op Golgota in haar was omgegaan: het feit dat "zij smartelijk met haar Eniggeborene meegeleden en zich met haar moederhart bij zijn offer aangesloten heeft". Dit alles, heel de bovenmenselijke ervaring van het offer van onze verlossing, welke gebrand was in het hart van de Moeder zelf van Christus de Verlosser, werd toevertrouwd aan de man die in het cenakel de macht

had ontvangen om dit offer tegenwoordig te stellen door de priesterlijke dienst van de Eucharistie". (heilige Johannes Paulus II)

Wanneer Johannes dus aan de voet van het Kruis in zekere zin alle mensen, elke man en elke vrouw, tegenwoordig stelt, naar wie het moederschap van Maria zich op spirituele wijze uitstrekt, hoeveel te meer geldt dit voor de priester die op sacramentele wijze geroepen is tot het ambtelijke priesterschap van de eucharistie in de Kerk.

Maria en de priester. Het mysterie van Pinksteren.

Op het einde van zijn aardse leven schenkt Christus twee gaven aan zijn leerlingen: de heilige Geest en zijn Moeder. Deze twee gaven zijn zeer nauw met elkaar verenigd. De heilige Geest is overal aanwezig waar zich het handelen van Maria manifesteert. Herinneren we ons dat Bernadette haar relaas van de Verschijningen aanvangt met te zeggen: "Ik hoorde iets als het waaien van de wind". Vandaar dat de Kerk ons leert dat de heiligheid van het heilige en getrouwe Volk van God zich weer spiegelt in het gelaat van Maria.

© Sanctuaire Notre-Dame de Lourdes - Pierre Vincent

Bij de priesters weerspiegelt de heiligheid van de Kerk zich in hun ijver om te evangeliseren. De zending die hun is toevertrouwd, maakt de band tussen het moederschap en de heiligheid van de Kerk. De vruchtbaarheid van het ambt van de priester is inderdaad een paradoxale vruchtbaarheid, naar het beeld en de gelijkenis van de paradox die eigen is aan Maria: "Maagd en Moeder"!

In die zin is de priester maagd, want hij is begiftigd met de Blijde Boodschap en de bronnen van de Genade. Op de dag van zijn priesterwijding stelt de bisschop aan de priester deze vraag: *"Ben je bereid om in de prediking van het evangelie en de uitleg van het katholieke geloof, Gods woord met toewijding te verkondigen?"*, en ook: *"Ben je bereid de ge-*

meente voor te gaan in de liturgie, volgens de overlevering van de kerk, tot eer van God en tot heiliging van het christenvolk?" Het antwoord op beide vragen is: *"Ja, dat wil ik"*.

En tegelijkertijd heeft het priesterlijk dienstwerk iets van het moederschap van Maria want hij is geroepen om die schat waarmee hij begiftigd is, mee te delen, goed wetend dat het een Evangelie, een Blijde Boodschap is waarvan hij niet de meester en niet de eigenaar is.

Voor een priester is het een gewettigd verlangen om vrucht te willen dragen, maar de heilige Geest heeft zijn eigen wetmatigheden om de activiteit van zijn dienstwerk te wettigen. En inderdaad, een priester is vruchtbaar:

- als hij er angstvallig over waakt dat

hij een eenvoudige werkman is: *“Zie de dienstmaagd des Heren”* (Lc 1, 38).

- als hij zijn concreet engagement ten aanzien van de gemeenschap in overeenstemming kan brengen met het besef van zijn eigen onnuttigheid: *“Zijn keus viel op zijn eenvoudige dienstmaagd”* (Lc 1, 48).

- als hij toegeeft dat hij de aarde dient te bewerken en het zaad uit te strooien, maar in het besef dat de begieting van de aarde en een goede oogst genaden zijn die enkel en alleen aan God toekomen: *“Doe maar wat Hij u zeggen zal”* (Joh 2, 5).

- als hij leeft vanuit de zekerheid dat de Heer hem nooit alleen zal laten: *“Zijn moeder bewaarde alles wat er gebeurd was in haar hart”* (Lc 2, 51).

- als zijn gehechtheid aan het Rijk Gods niet abstract en ver van de werkelijkheid blijft maar zich manifesteert door een tastbaar, zichtbaar en concreet binnentreden in het lichaam van de Kerk dat zich voedt aan het woord, aan de sacramenten en aan de verbondenheid in naastenliefde: *“Allen bleven eensgezind volharden in het gebed, samen met enkele vrouwen, onder wie Maria, de moeder van Jezus”* (Hand 1, 14).

P. Horacio Brito
Missionaris van de Onbevleete
Ontvangenis van Lourdes
Chapelain van Lourdes

Getuigenis.

Priesters voor de menigte, bedevaarders en bezoekers van Lourdes

Door priester Régis-Marie de la Teyssonnière, chapelain van het Heiligdom van Lourdes

“Hij is een priester. Hij is een vader voor onze zusters in Lourdes” (Uitspraak 201). Zo spreekt Bernadette Soubirous in 1871 in Nevers over haar eerste biechtvader, priester Pomian, die haar indertijd tegelijkertijd heeft voorbereid op haar eerste communie en haar heeft bijgestaan in de dagen van de verschijningen.

Dat was in 1858. Voor Bernadette was alles begonnen met haar verlangen naar de Eucharistie dat haar ertoe bracht om in de maand januari Bartrès te verlaten, waar er geen priester meer was omdat pastoor Ader in een klooster was binnengetreten, en terug te komen naar Lourdes om zich voor te bereiden op haar eerste communie, met de aalmoezenier van het Hospice. En op die morgen van de 11de februari begon alles voor Bernadette met de levensbehoefte aan brood die haar ertoe bracht om zich op weg te begeven naar Massabielle om er wat hout en beenderen

bijeen te rapen "om een paar centen te verdienen". *"Toen ik aankwam aan de Grot, hoorde ik een geluid alsof er een wind opstak. Ik zag echter dat de bomen niet bewogen. Ik richtte mijn hoofd op en keek naar de Grot: toen zag ik een Dame, in het wit gekleed"*.

Dit spiritueel verlangen en deze existentiële behoefte openen Bernadette voor twee intense ervaringen, waarbij ze evenwel al heel snel ook heel wat moeilijkheden zou beleven. Allerlei hinderpalen om zich naar de Grot te begeven waar ze nochtans "had beloofd gedurende twee weken naar toe te komen". De radicale onbekwaamheid om de catechismus te leren, waarvan ze niets kon onthouden. In de twee gevallen is het priester Pomian die haar begeleidt. Hij staat haar bij zodat ze zich – zoals ze is – kan voorbereiden op het ontvangen van Jezus, in al haar armoede en onwetendheid. En hij ondersteunt haar zodat ze onthutsende intrede in haar leven van die Dame die haar komt zeggen: *"Ik zal u niet gelukkig maken op de wijze van deze wereld, maar op de wijze van de andere wereld"*. En dat geluk ervaart Bernadette. Wanneer men haar in de dagen na haar eerste communie op 3 juni en vóór de laatste verschijning vraagt of zij *"het gelukkigst was bij haar eerste com-*

munie of tijdens de verschijningen", antwoordt Bernadette dan ook: *"Dat zijn twee dingen die bij elkaar horen maar niet met elkaar vergeleken kunnen worden. Ik was gelukkig op beide momenten"*.

Vandaag komen – in de voetsporen van Bernadette – miljoenen mannen en vrouwen naar Lourdes om zich naar de Massabielle te begeven. De redenen waarom ze komen zijn heel verscheiden. Maar meestal komt men naar de Grot vanuit een bepaalde noodsituaties. Om zijn eigen vel te redden, want men wil in leven blijven. Om zijn eigen lijden, zijn opstandigheid en angst uit te schreeuwen, want het leven is vaak zo moeilijk. En tegelijkertijd trekt Lourdes ook het diepste, spirituele deel van het bestaan aan. Men komt er zoeken naar een zin voor zijn leven. Men komt zoeken naar de volheid van het leven, in de verzoening, de vrede en de heiliging. Deze dubbele beweging is inderdaad vaak in elkaar verweven, om het ene te kunnen versluieren en om het andere te doen ophelderen. Hoe het ook zij, de eerste ervaring die in Lourdes wordt geschonken, daadwerkelijk en in waarheid, zijn de liefde, de solidariteit, de broederlijkheid, het medeleven en de aanwezigheid van de andere, die veel krachtiger

“AAN DE PRIESTERS...”

zijn dan elke vorm van menselijk lijden, dan elke vorm van nood.

Het is de Kerk die er zich openbaart, moederlijk, liefdevol en meelevend. En tegelijkertijd verschijnt er, binnen deze vaak overrompelende ervaring, stilaan het zachte gelaat van de barmhartige Christus, zijn Liefde en zijn Vergeving. De Christus van Pasen. Overgeleverd. Verlosser.

Zoals voor Bernadette zijn de priesters daar. Zij onthalen en luisteren. Zij zijn een gids voor onderweg, zij helpen om een gebeurtenis te herlezen in het licht van het Evangelie en van de “Boodschap van Lourdes” die daar een concrete illustratie van is. Zoals voor Bernadette zijn de priesters daar, als bedienaar van het Woord, van de Verzoening en van de Eucharistie. Zij brengen iedereen, op zijn eigen ritme en naar zijn eigen mogelijkheden, binnen in “*Gods handelen om alles in Christus onder één Hoofd te brengen*”, de immense offergave die de Openbaring is, de Vergeving en, nu al, de Gedaanteverandering van “alles in allen”. Heel vaak gebeurt het dan ook dat men Lourdes kan achterlaten zoals Bernadette dat gedaan heeft op 3 juli 1966, namelijk vanuit een sterke belevenis die zoals existentieel als spiritueel is en die door

de weg te openen voor de liefde, voor de vreugde en voor de vrede, de weg opent naar een nieuw leven.

Op die manier treedt de priester in Lourdes binnen in de ervaring van zijn vaderschap: hij geeft het Leven door, hij doet “leven vanuit het leven van een Andere”, want “hij zelf leeft, maar het is niet meer hij zelf die leeft, maar het is Christus die leeft in hem”. Hij zegent, hij consacreert, hij schenkt absolutie. “Ik vergeef jou al je zonden. Dit is mijn Lichaam. Dit is mijn Bloed. Ik zeg je”. Maar in werkelijkheid is de Heer die vrij maakt, die geneest, die redt en de heiligt.

Moet men hieruit besluiten dat “Lourdes een zaak is van pastoors?” Zeker niet! Lourdes is een kerkelijke plaats, want het is Mariaal: “*Ga zeggen aan de priesters dat er hier een kapel gebouwd wordt en dat men hier in processie komt*”. Een plaats waar het Volk van God zich op weg begeeft en vorm krijgt. Daarbinnen heeft de priester zijn plaats: arm te midden van de armen, vrijgekochte zondaar te midden van vrijgekochte zondaars, zoeker naar God te midden van wie naar God zoeken. Het is de plaats van een dienaar. Daarom heb ik in Lourdes gelukkige priesters ontmoet. “*Op de wijze van de andere wereld*”. ■

DE WEG DIE BERNADETTE HEEFT AFGELEGD

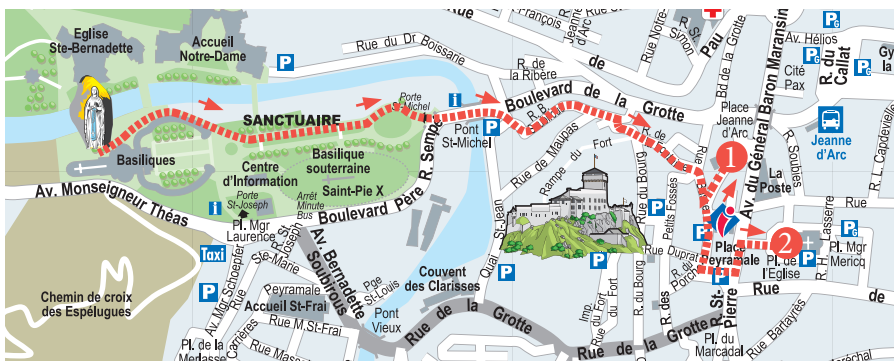
In de schoenen van Bernadette, van de Grot naar de parochie

In 2022 doen het Heiligdom en de parochie van Lourdes aan de bedevaarders het aanbod om de weg te volgen die Bernadette heeft afgelegd om aan pastoor Peyramale de woorden van Onze-Lieve-Vrouw te gaan zeggen. Dit traject zal de bedevaarders voeren tot de deur van de oude pastorie ❶, daar waar Bernadette heeft aangeklopt om de pastoor te ontmoeten. Daarna zullen de bedevaarders naar de parochiekerk ❷ gaan waar zich het doopvont bevindt

waarin Bernadette kind van God is geworden. In de kerk kan men ook een tentoonstelling bezoeken over de figuur van priester Peyramale en de andere parochiepriesters ten tijde van Bernadette. Ook zal er een gebedsviering aangereikt worden. De bedevaarders zullen zich ook in stilte kunnen terugtrekken in de crypte, bij het graf van pastoor Peyramale.

Aanvullend voorstel voor de Voetstappen van Bernadette.

In het Heiligdom zal er een foto-tentoonstelling over de eerste chapelains ingericht worden.

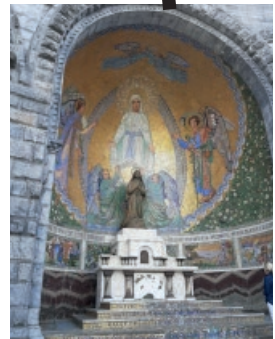

“BID VOOR DE PRIESTERS”

De naam van een priester neerleggen en hem toevertrouwen aan Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes.

In dit jaar 2022 stelt het Heiligdom voor dat elke bedevaarder een priester kan toevertrouwen aan de voorspraak van de Maagd Maria. Het zal ons de gelegenheid bieden om de priesters te gedenken die ons al gans ons leven hebben begeleid doorheen de sacramenten, de verkondiging en de geestelijke begeleiding. Het voorstel bestaat erin dat men de naam van een priester neerschrijft en daarna neerlegt in een urne aan de voet van de kapel van de heilige Bernadette, opzij van de Esplanade van de Rozenkransbasiliek. Elke avond zullen deze namen aangedragen worden tijdens de Mariale kaarsjesprocessie. De bedevaarders zullen ook votiefkaarsjes kunnen aansteken aan de voet van de trappen van de kapel om hun gebed te laten voortduren. Dit gebeuren kan in je eentje worden beleefd, in de stilte van het persoonlijk gebed, of in kleine groepen tijdens een korte viering. Het kan afgesloten worden met het gebed tot Onze-Lieve-Vrouw van het priesterschap:

*Heilige Maagd Maria,
Moeder van Christus, die Priester is,
Moeder van de priesters van de ganse wereld,
U houdt op een bijzondere manier van de priesters,
omdat zij de levende gestalte zijn van uw enige Zoon.
U hebt Jezus bijgestaan doorheen gans uw aardse leven,
en u bent Hem nog nabij in de hemel.
Wij smeken u: bid voor de priesters.
Bid de Vader in de hemel
dat Hij arbeiders zou sturen voor de wijngaard.
Bid opdat het ons nooit zou ontbreken aan priesters
die ons de sacramenten aanreiken,
ons het Evangelie van Christus verkondigen
en ons leren om waarachtige kinderen van God te worden.
Heilige Maagd Maria,
wil zelf aan God de Vader vragen
om de priesters die wij zo nodig hebben
en, vermits uw hart alles bij Hem vermag,
wil voor ons bekomen, Maria,
priesters die heilig zijn. Amen.*

**Kapel van de
heilige Bernadette**

PASTORALE AANREIKINGEN

AANREIKINGEN EEN HERLEZING VAN DE BEDEVAART

(De fiches voor de herlezing zijn bestemd voor de begeleider die ze natuurlijk vrij kan aanpassen)

HERLEZING VAN DE BEDEVAART IN EEN GROEP VAN 6 TOT 10 PERSONEN

Etappe 1

De begeleider leidt de ontmoeting in:

Vandaag wordt ons het voorstel gedaan om stil te staan, om van wat afstand te nemen en om onze blik te richten naar hetgeen we tijdens onze bedevaart hebben beleefd, om bijeen te brengen hetgeen goed geweest is, om terug te komen op de moeilijkheden die we ondervonden hebben, om te benoemen wat er in onszelf in beweging is gekomen en om te bekijken hoe we kunnen verdergaan.

Laten we ons daartoe plaatsen onder de werking van de heilige Geest en onder de blik van de heilige Maagd Maria.

Kies een gebed van aanroeping tot de heilige Geest dat kan voortgezet worden met een lied tot de heilige Maagd Maria.

Etappe 2

De begeleider gaat verder door te zeggen:

Gedurende de verschijningen heeft Bernadette een band van vriendschap beleefd met de heilige Maagd Maria. De dialoog die er tussen hen tot stand is gekomen, heeft Bernadette doen groeien, op de eerste plaats als jonge vrouw, maar ook als christen, en heeft haar tenslotte in staat gesteld om voortgang te maken op de weg van de heiligheid. We stellen voor om de herlezing van onze bedevaart te verrichten vanuit hetgeen Bernadette heeft beleefd.

1. Op 18 februari 1858 zegt Maria tot Bernadette: *“Wilt u mij het genoegen doen om hier gedurende twee weken naar toe te komen?”* Bernadette was een arm, ongeletterd, slecht gevoed en ziek meisje. Niemand vertrouwde haar dus enige verantwoordelijkheid toe. Maria daarentegen waagt er zich aan om haar te vragen om gedurende twee weken naar de Grot van Massabielle te komen. Bernadette zegt ‘ja’, en ondanks talloze hinderpalen en zelfs een uitdrukkelijk verbod, zal zij haar woord houden. Dankzij Maria groeit Bernadette in haar menselijkheid en wordt zij een meisje met verantwoordelijkheidsbesef.

Waarom nodigt de bedevaart naar Lourdes mij uit om verantwoordelijkheid op te nemen? Hoe hebben deze dagen die we in Lourdes hebben doorgebracht, mij doen groeien als man of als vrouw?

2. Op 27 februari 1858 doet Maria Bernadette – te midden van de gebaren van boetvaardigheid – de bron van de Grot van Massabielle ontdekken. Zij zegt haar: *“Ga naar de bron om te drinken en om er u te wassen”*. Het water van de bron van de Grot doet ons denken aan ons doopsel en verwijst ons naar het Paasmysterie, het middelpunt van het christelijke leven. De dood en de verrijzenis van Jezus zijn een fundamenteel principe van het christelijk geloof.

Hoe heb ik het mysterie van de dood en de verrijzenis van Christus beleefd in onze vieringen, gebedsmomenten en catecheses? Waren er tijdens de bedevaart elementen die mij hebben doen groeien in mijn geloof?

3. Op 2 maart 1858 zegde Maria tot Bernadette: *“Ga zeggen aan de priesters dat men hier een kapel bouwt en dat men hier in processie naar toe komt”*. Zonder dralen begeeft Bernadette zich op weg om pastoor Peyramale te ontmoeten. Zij wordt een leerling-missionaris en dankzij haar zending zal het Heiligdom van Lourdes ontstaan, plaats die de ervaring van het leven in gemeenschap met Christus bevordert. Ik wordt geheiligd dankzij de sacramenten die we vieren tijdens onze bedevaart.

Welke rol hebben de priesters gespeeld om mij te helpen binnentreden in de levensgemeenschap met Christus? Met wie ga ik zelf de genade die ik ontvangen heb, delen?

Etappe 3

De ontmoeting wordt afgesloten met het lezen van het Magnificat, in twee groepjes over en weer.

Hoog verheft nu mijn ziel de Heer,
verrukt is mijn geest om God, mijn Verlosser.
Zijn keus viel op zijn eenvoudige dienstmaagd,
van nu af prijst ieder geslacht mij zalig.
Wonderbaar is het wat Hij mij deed,
de Machtige, groot is zijn Naam!
Barmhartig is Hij tot in lengte van dagen
voor ieder die Hem erkent.
Hij doet zich gelden met krachtige arm,
vermetelen drijft Hij uiteen;
Machtigen haalt Hij omlaag van hun troon,
eenvoudigen brengt Hij tot aanzien;
Behoeftigen schenkt Hij overvloed,
maar rijken gaan heen met ledige handen.
Hij trekt zich zijn dienaar Israël aan,
zijn milde erbarming indachtig;
Zoals Hij de vaders heeft beloofd,
voor Abraham en zijn geslacht voor altijd.

PERSOONLIJKE HERLEZING

Etappe 1

In mijn tijdsbesteding een moment reserveren waarin ik mij ongestoord volledig kan toewijden aan deze herlezing van mijn bedevaart. Een rustig plek uitkiezen, wat afgezonderd, en mij plaatsen onder de blik van de Heer, te beginnen met een gebed:

Geef, Heer, dat ik mij kan toevertrouwen aan U met al wat ik ben en met al wat ik beleefd heb tijdens mijn bedevaart. Dat ik met U de vruchten moge plukken van deze tijd van genade. In de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen.

AANREIKING VOOR EEN HERLEZING VAN DE BEDEVAART

Etappe 2

Ik neem de tijd om te noteren hetgeen me belangrijk lijkt en volg daarbij het schema die mij hieronder wordt aangereikt.

Ik heb ontdekt:

.....

Ik heb van anderen ontvangen:

.....

Ik heb vreugde en vrede beleefd bij:

.....

Ik ben op mijn honger blijven zitten bij:

.....

Wat mij heeft geholpen:

.....

Er is iets veranderd in mijzelf:

.....

Ik zou 'dank je wel' willen zeggen aan de een of andere persoon:

.....

Ik zou aan God, aan Jezus willen zeggen:

.....

Etappe 3

Ik zeg een 'Onze Vader' en drie 'Wees gegroeten'.

CONTEMPLATIEVE DIALOOG

(fiche voor de animator)

Het is een vorm van biddende uitwisseling vanuit het Evangelie.

De groep moet van een redelijke omvang zijn: zes tot tien personen.

Omdat het gaat om een gemeenschappelijk gebed die ook periodes van stilte omvat, zal men aandacht hebben voor de stilte en voor de omgeving waarvoor men kiest.

Het doel: iedereen brengt zijn eigen gebed aan maar kan zijn gebed tegelijkertijd voeden met dat van de andere leden van de groep.

Deze dialoog zal ongeveer 40 minuten in beslag nemen.

Het doel en de werkwijze worden voorafgaand aan het gebed uitgelegd. Tijdens de uitleg wil men de deelnemers in staat stellen om het verloop van het gebed als het ware 'inwendig te fotograferen'.

Bij elke etappe van het gebedsmoment wordt de werkwijze kort even opgeroepen.

Etappe 1

Trage voorlezing van een Bijbeltekst. Het Bijbelse tafereel kan ook worden verteld.

De deelnemers worden uitgenodigd om zich het tafereel visueel voor te stellen terwijl het verhaal wordt voorgelezen of verteld.

Stil gebed (4 of 5 minuten)

Etappe 2

Ik zeg luidop wat mij heeft getroffen in de tekst, en waarom.

De begeleider nodigt de deelnemers uit om heel kort te zeggen welk aspect van het tafereel hen in het bijzonder heeft getroffen. De beurtrol van het gesprek wordt op voorhand afgesproken. Men heeft ook de vrijheid om

niets te zeggen en zijn beurt voorbij te laten gaan door een teken te geven aan degene die naast hem zit of door 'amen' te zeggen.

Vooraleer hij iedereen om de beurt aan het woord laat, legt de begeleider de nadruk op het 'gevoelsmatig' ontvangen van het tafereel. Het zal erom gaan om uit te spreken wat mij is opgevallen of wat mij getroffen heeft, en niet om direct over te gaan naar een commentaar of een onmiddellijke toepassing op een concrete situatie. Alleen op die manier zal deze oefening zich kunnen voltrekken op een manier die de weg opent naar contemplatie.

Etappe 3

Ik zeg luidop wat mij getroffen heeft in de uitwisseling.

Als men de kring is rondgegaan, doet men een tweede ronde, waarbij ieder opnieuw het woord neemt om uit te spreken hetgeen hem getroffen heeft in wat de andere deelnemers hebben uitgesproken (een woord, een uitdrukking...).

Etappe 4

Ik spreek mijn eigen gebed uit.

Iedereen spreekt (om beurt) een gebed uit dat in hem opkomt en uit hem geboren wordt vanuit deze contemplatie: een lofgebed, een dankzegging, een voorbede of een smeekgebed voor zichzelf.

Etappe 5

De begeleider nodigt uit om het 'Onze Vader' te bidden of om een passend lied te zingen.

WOORDEN VANUIT EEN OPEN HART

Deze woorden zijn bijeengebracht bij gelegenheid van ontmoetingen met mensen in een kwetsbare situatie, leden van het netwerk Saint-Laurent.

Het woord dat aan elkeen gegeven wordt, is vrij.

Heel vaak betreft het een woord "vanuit een open hart". Het is geen theologie, maar het zijn vaak heel pertinente overwegingen omtrent de verschijningen in Lourdes in 1858.

De Dame zegt tot Bernadette om naar de priesters te gaan...

" Het is een opdracht die Bernadette heeft ontvangen. Hoe kan men een opdracht gegeven aan iemand die zo nietig en klein is? "

" Bernadette wordt er door de mooie dame toe aangezet om pastoor Peyramale te gaan zien. Zij is niet ongehoorzaam, zij wordt ertoe aangezet. "

" Wanneer Bernadette rent, dan is dat niet omdat Maria haar verstand heeft aangesproken, maar eenvoudigweg haar hart. "

" Maria wilde dat de priesters iets zouden leren van Bernadette, zodat ze het daarna aan anderen konden leren "

" Men zou kunnen zeggen dat Bernadette de armoede bezat van een psychisch kwetsbare persoon die erin bestaat om onzichtbare dingen te kunnen waarnemen "

Wanneer de Dame tot mij zegt om naar de priesters te gaan...

" Het is niet gemakkelijk om iets aan de priesters te gaan zeggen. Hij is het die het weet, niet ik. "

" Ik zal het gaan zeggen uit liefde en om het vertrouwen van de dame niet te beschamen. "

" Boetvaardigheid. Boetvaardigheid, dat helpt om nederig en niet hoogmoedig te zijn. "

" De liefde van God zegt er ons toe aan. "

Voor mij vandaag...

“ Gaan zeggen, dat is: vergezellen, naar iemand toe gaan, in dialoog gaan met de priesters. Dat is diep. ”

“ Het is voor mij een vreugde wanneer ik een priester met 'jij' mag aanspreken wanneer ik met hem spreek, dat wil zeggen: wanneer ik hem mag beschouwen als mijn broer. ”

“ Misschien zou ik tot de priesters zeggen: kom een beetje met de voeten op de grond, want het is hier dat het zich afspeelt. ”

“ En heel eenvoudig: kijk ons aan wanneer u ons de communie aanreikt. ”

“ Gaan zeggen, dat is een zending, dat nodigt uit om zich op weg te begeven. ”

En u in uw bedevaarten?

Hoe voelt u zich betrokken bij deze schreeuw van de armen en van wie zich in een kwetsbare situatie bevinden? Hun getuigenis dient gehoord te worden door iedereen van ons. De kwetsbaarheid heeft ook vandaag, jammer genoeg, vele gezichten.

CONFERENTIES OVER DE BOODSCHAP VAN LOURDES

In het kader van het jaarthema 2022: “*Ga zeggen aan de priesters*”, reiken de chapelains van het Heiligdom een reeks van onderrichtingen aan ten behoeve van de bedevaartorganisaties.

Om uit te wisselen en om een conferentie te reserveren, kunt u contact opnemen met:

Mgr Olivier Ribadeau Dumas
rektorat@lourdes-france.com

Don Jean-Xavier Salefran
jean-xavier.salefran@lourdes-france.com

Priester Michel Baute
micbau@lourdes-france.com

Don Maxence Bertrand
maxence.bertrand@lourdes-france.com

Priester Horacio Brito
horacio.brito@lourdes-france.com

Priester Augustin Cayla
augustin.cayla@lourdes-france.com

Priester Benoît Domergue
benoit.domergue@lourdes-france.com

Don Julien Fafart
julien.fafart@lourdes-france.com

Priester Mihai Perca
mihai.perca@lourdes-france.com

Priester Jean-Marcel Rossini
jean-marcel.rossini@lourdes-france.com

Priester Régis-Marie de La Teyssonnière
pereregismarie@lourdes-france.com

Priester Marc-Olivier de Vaugiraud
marc-olivier.devaugiraud@lourdes-france.com

Don Anne-Guillaume Vernaect
ag.vernaect@lourdes-france.com

Priester Krzysztof Zielenda
zielenda@lourdes-france.com

In het Nederlands
Priester Dominique Derkoningen
dominique.derkoningen@lourdes-france.com

ZEGENING VAN DE BEDEVAARDERS OP HET EINDE VAN DE BEDEVAART

LIED

INLEIDING DOOR DE CELEBRANT

God heeft ons in deze bedevaart een tijd van bijzondere genade verleend: Hij heeft ons hier naar Lourdes gebracht, in deze heilige plaats. Hij heeft ons uitgenodigd om innerlijk vernieuwd te worden door de tekenen van het geloof, de broederlijke liefde, de kracht van zijn woord en de genade van de sacramenten.

Het Heiligdom van Lourdes is het teken van het huis van God dat niet met mensenhanden is gemaakt, maar dat het Lichaam van Christus is, waarvan wij de levende stenen zijn, gebouw op Hem, die de Hoeksteen is.

Nu we op het punt staan om naar huis terug te keren, laten we ons bewust zijn van de oproep van de Heer die ons zendt om de wonderen van de Heer te verkondigen aan degenen die ons nabij zijn.

VERKONDIGING VAN HET EVANGELIE (MT. 28, 16-20)

In die tijd begaven de elf leerlingen zich naar Galilea, naar de berg die Jezus hun aangewezen had. Toen zij Hem zagen, wierpen ze zich in aanbidding neer; sommigen echter twijfelden. Jezus trad nader en sprak tot hen: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van de wereld'.

HOMILIE

VOORBEDE (SAMENGESTELD DOOR DE BEDEVAART)

ONZE VADER

ZEGEN

De Heer zal bij u zijn.

R/ De Heer zal u bewaren.

Gezegend zij Gij, God en Vader van Jezus Christus, onze Heer, want te midden van alle naties hebt Gij een volk uitverkoren dat U toebehoort. Gij hebt uw broeders en zusters tijdens deze bedevaart uw bescherming aangeboden zodat ze met nog groter geloof met U verbonden zouden leven en U met nog grotere vurigheid zouden dienen.

Vervul hen nu allen met uw zegeningen ☩ opdat ze met vreugde naar huis terugkeren, in hun omgeving zouden vertellen van uw wondere daden en ervan getuigen met hun daden.

Door Christus onze Heer.

MAGNIFICAT-LIED

**MIS EN LIED
VAN HET JAARTHEMA 2022**

MIS EN LIED VAN HET JAARTHEMA 2022

OPENINGSVERS

(Mis ter ere van de Maagd Maria n° 17, Onze-Lieve-Vrouw van de Bovenzaal)

De leerlingen bleven eensgezind volharden in het gebed, samen met Maria, de moeder van Jezus, alleluia.

OPENINGSGEBED (Mis ter ere van de Maagd Maria n° 17, Onze-Lieve-Vrouw van de Bovenzaal)

Heer onze God, Gij hebt de heilige maagd overladen met de gaven van de heilige Geest, toen zij in gebed was samen met de apostelen. Wij bidden U dat op haar voorspraak ook wij, vervuld van dezelfde Geest, eensgezind volharden in het gebed en aan onze broeders en zusters de blijde boodschap brengen van het heil.

Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon, die met U leeft en heerst in de eenheid van de heilige Geest, God, door de eeuwen der eeuwen.

EERSTE LEZING (Hand 1, 6-14)

(Mis ter ere van de Maagd Maria n° 17, Onze-Lieve-Vrouw van de Bovenzaal)

Lezing uit de Handelingen van de Apostelen

Toen de apostelen na de verrijzenis van Jezus eens met Hem bijeengekomen waren, stelden zij Hem de vraag: “Heer, gaat Gij in deze tijd voor Israël het koninkrijk herstellen?” Maar Hij gaf hun ten antwoord: “Het komt u niet toe dag en uur te kennen die de Vader in zijn macht heeft vastgesteld. Maar gij zult kracht ontvangen van de heilige Geest die over u komt, om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in geheel Judea en Samaria en tot het einde van de aarde”.

Na deze woorden werd Hij ten aanschouwen van hen omhoog geheven en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. Terwijl zij Hem bij zijn hemelvaart gespannen nastaarden, stonden opeens twee mannen in witte gewaden bij hen, die zeiden: “Mannen van Galilea, wat staat ge naar de hemel te kijken? Deze Jezus die van u is weggenomen naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkeren als gij Hem naar de hemel hebt zien gaan”.

Toen keerden de apostelen van de berg die Olijfberg heet, naar Jeruzalem terug. Deze berg ligt dichtbij Jeruzalem op sabbatsafstand. Daar aangekomen gingen zij naar de bovenzaal waar ze verblijf hielden: Petrus en Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus en Tomas, Bartolomeüs en Matteüs, Jakobus, zoon van Alfeüs, Simon de IJveraar en Judas, de broer van Jakobus. Zij allen bleven eensgezind volharden in het gebed, samen met de

vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broeders.

Woord van de Heer.

ANTWOORDPSALM 86 (PS 87, 1-2.3.5.6-7)

(Mis ter ere van de Maagd Maria n° 17, Onze-Lieve-Vrouw van de Bovenzaal)

R/ Hoe groots is het wat er van u wordt gezegd,
Jeruzalem, stad van God ! (Ps 87,3)

Zijn stad op de heilige bergen:
de Heer heeft haar lief;
de poorten van Sion veel meer
dan alle tenten van Jakob.

Hoe groots is het wat er van u wordt gezegd,
Jeruzalem, stad van God!

Zij zullen dan zeggen: ‘Mijn moeder is zij, uit haar zijn wij allen geboren’.
En Hij zal het zelf verklaren, de Allerhoogste, de Heer.

Hij zal in het boek der volkeren schrijven:
‘Ook dezen horen daar thuis’.

Dan zullen zij dansen en zingen:

‘De bron van ons leven zijt Gij’.

ALLELUIAVERS

(Mis ter ere van de Maagd Maria n° 15, Onze-Lieve-Vrouw van de Verrijzenis)

Alleluia. Alleluia.

*Wees gegroet, heilige Maria, die bij het kruis vol droefheid de smarten
droeg van uw Zoon, verheug u nu in een ongestoorde vreugde.*

Alleluia.

EVANGELIE (Mt 28, 1-10)

(Mis ter ere van de Maagd Maria n° 15, Onze-Lieve-Vrouw van de Verrijzenis)

Lezing uit het Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs-

Na de sabbat, bij het aanbreken van de eerste dag der week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria naar het graf kijken. Plotseling ontstond er een hevige aardbeving en een engel van de Heer daalde uit de hemel, kwam naderbij, rolde de steen weg en zette zich daarop neer. Hij straalde als een bliksemschicht en zijn kleed was wit als sneeuw. De bewakers begonnen van

schrik voor hem te beven en het leven scheen uit hen geweken. De engel sprak de vrouwen aan en zei: 'Gij behoeft niet bevreesd te zijn; ik weet dat gij Jezus zoekt, de gekruisigde. Hij is niet hier, Hij is verrezen zoals Hij gezegd heeft. Komt zien naar de plaats waar Hij gelegen heeft. Gaat nu terstond aan zijn leerlingen zeggen: 'Hij is verrezen van de doden, en nu gaat Hij u voor naar Galilea; daar zult ge Hem zien'. Terstond gingen zij weg van het graf, met vrees en met grote vreugde, en zij haastten zich het nieuws aan zijn leerlingen over te brengen. En zie, Jezus kwam hen tegemoet en zei: 'Weest gegroet'. Zij traden op Hem toe, omklemden zijn voeten en aanbaden Hem. Toen sprak Jezus tot hen: 'Weest niet bevreesd. Gaat aan mijn broeders de boodschap brengen dat zij naar Galilea moeten gaan en daar zullen zij Mij zien'.

Woord van de Heer.

ANDER EVANGELIE NAAR KEUZE (Joh 19, 25-27)

(Mis ter ere van de Maagd Maria n° 31, heilige Maria, bron van heil)

Lezing uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd stonden bij Jezus' kruis Zijn moeder, de zuster van Zijn moeder, Maria, de vrouw van Klopas en Maria Magdalena. Toen Jezus Zijn moeder zag en naast haar de leerling die Hij liefhad, zei Hij tot Zijn moeder: 'Vrouw, zie daar uw zoon'. Vervolgens zei Hij tot de leerling: 'Zie daar uw moeder'. En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis.

Woord van de Heer.

GEBED OVER DE GAVEN

(Mis ter ere van de Maagd Maria n° 17, Onze-Lieve-Vrouw van de Bovenzaal)

Aanvaard, heilige Vader, deze gaven die U met vreugde worden aangeboden. Wij vragen U dat wij de heilige maagd vol ijver mogen na volgen, een open oor lenen aan de stem van de Geest en in alles de lof van uw heerlijkheid zoeken. Door Christus onze Heer.

PREFATIE (1ste pefatie van de Maagd Maria)

Heilige Vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden, zullen wij U danken, altijd en overal, en nu verheerlijken wij U op deze dag waarop wij de heilige Maagd Maria vereren, die, overschaduwde door de heilige Geest, uw Woord ontvangen heeft en in haar schoot gedragen. Zij heeft de luister van haar maagdelijkheid bewaard. Het levenslicht heeft zij geschonken

aan Hem die wordt genoemd het licht der wereld, Jezus Christus onze Heer. Door wie de engelen, de machten en de krachten, eenstemmig van U spreken, huiverend U aanbidden, Koning in majesteit. Laat nu ook onze stemmen meeklinken in dit koor, wij smeken U - en dat ook onze hulde wordt gehoord als voor uw troon dit lied wordt aangeheven:

VERS VOOR DE COMMUNIE

(Mis ter ere van de Maagd Maria n° 17, Onze-Lieve-Vrouw van de Bovenzaal)
De leerlingen legden zich ernstig toe op de leer van de apostelen, bleven trouw aan het gemeenschappelijk leven en ijverig in het breken van het brood en in het gebed, alleluia.

GEBED NA DE COMMUNIE

(Mis ter ere van de Maagd Maria n° 17, Onze-Lieve-Vrouw van de Bovenzaal)
**Vernieuw, Heer, met de gaven van de heilige Geest allen die zich aan uw dienst hebben gewijd en die Gij met het brood van het heil hebt gevoed. Wij bidden U dat wij ons, onder de bescherming van de heilige maagd, mogen inzetten voor eensgezindheid en vrede onder onze broeders en zusters, voor wie Jezus Christus, uw Zoon, zich heeft gegeven als het offer van onze verlossing.
Die leeft en heerst in de eeuwen der eeuwen.**

MIS EN LIED VAN HET JAARTHEMA 2022

MIS EN LIED VAN HET JAARTHEMA 2022

~ Thème d'année 2022 à Lourdes ~
Texte : a) Refrain : Sainte Bernadette (2 mars 1858)
b) Couplets : Marie-Antoinette Noury.
Musique : Jean-Paul Lécot

Comme une marche tranquille (♩ = 60)

Fr « Al - lez di - re aux prê - tres qu'on bâ - tisse / i - ci u - ne cha - pel - le,
It « Di - te ai sa - cer - do - ti : co - stru - i - te qui u - na cap - pel - la,
Es « ¡Ve a los sa - cer - do - tes, que se ha - ga a - qui u - na ca - pi - lla
En « Go and say now to the priests in this place please build for me a chap - el.
De « Geh und sag den Prie - stern zu er - rich - ten hier ei - ne Ka - pel - le
Ndl « Ga de pries - ters vra - gen een ka - pel voor mij hier op te bou - wen.

Fr et qu'on y vien - ne en pro - ces - sion ! »
It ve - ni - te in pro - ces - sio - ne ! »
Es y que se ven - ga en pro - ces - sión ! »
En Let peo - ple come in pro - ces - sion. »
De und in Pro - zes - si - on zu kom - men. »
Ndl Kom in pro - ces - sie naar mij toe ! »

Fr 1 - Pier - res vi - van - tes, Peu - ple as - sem - blé, lais - se l'Es - prit é - di - fier Son É -
It 1 - Pie - tre vi - ven - tij n Cri - sto Ge - sù, dal san - to Spi - ri - to e - di - fi -
Es 1 - ¡Pue - blo de Dios, per - mi - te al Es - pí - ri - tu e - di - fi - car su I -
En 1 - As li - ving stones let peo - ple come here, and let the Spir - it now build up the
De 1 - Le - ben - de Stei - ne, ver - ein - tes Volk, las - set den Geist sei - ne Kir - che
Ndl 1 - Volg Ber - na - dett' op weg naar de grot, 't ne - de - rig kind dat een Vrow zag ver -

Fr 1 - gli - se : é - cou - te Ma - rie, mes - sa - gè - re de Sa vo - lon - té !
It 1 - ca - te, Ma - ri - a vi mo - stri il cam - mi - no per la san - ti - tà !
Es 1 - gle - sia : es - cu - cha a Ma - ría, men - sa - je - ra de Su vo - lun - tad !
En 1 - Church — ; as mes - sen - ger, Ma - ry in - vites us : « Do God's ho - ly will. »
De 1 - bau - en, ja, hór zu der Jung - frau Ma - ri - a, Bo - te sei - nes Wil - lens.
Ndl 1 - schij - nen, Ma - ri - a die ie - der - een vraagt : « Volg na de Zoon van God. »

LIBRAIRIE
DE LA GROTTE

Le boutique officielle du Sanctuaire Notre-Dame de Lourdes

Het boek-CD

"Lourdes Chants Messe 2022"

is beschikbaar in de Boekhandel aan de
Grot en op www.librairiedelagrottelourdes.com

MIS EN LIED VAN HET JAARTHEMA 2022

MIS EN LIED VAN HET JAARTHEMA 2022

Fr 2- Suis Bernadette jusqu'au Rocher,
peuple assoiffé, pèlerin d'espérance ;
viens boire à la Source où l'eau vive
lave ton péché !

3- Peuple, en attente, sois conforté :
l'humble bergère fidèle au message
se hâte en chemin et rapporte :
« C'est l'Immaculée ! »

4- Peuple, en recherche, garde la foi !
Ne rêve pas du bonheur de ce monde :
imité Marie, et la grâce
t'émerveillera !

5- Peuple de pauvres, peuples de rois,
marche sans peur vers la Terre Promise !
Emprunte les pas de ta Mère,
don du Fils en Croix !

6- Suis la Lumière, Corps du Seigneur,
peuple invité au repas de la Pâque,
contemple en Marie la promesse
de l'Amour vainqueur !

It 2- Chiesa che vivi / in umiltà,
con Bernadette raggiungi la Roccia,
dissetati all'acqua che scioglie
le tue schiavitù !

3- Chiesa che segui la Verità,
non confidare nei beni del mondo,
affida la vita a Maria :
Lei ti sosterrà !

Es 2- ¡Con Bernadette hasta la Roca, *[enjambement -]*
peregrino sediento de esperanza ;
bebe en la Fuente / y / así
lava tu peca-do !

En 2- We follow Bernadette to the Rock,
we, thirsty people and pilgrims of hope :
come, drink from the living waters,
wash away your sins.

3- People who watch, be comforted here,
follow the shepherdess, humble and faithful ;
with haste now she carries the message :
« I'm the Immaculate. »

4- People who seek, hold firm to the faith,
dream not of happiness here in this world ;
come, immitate Mary's example :
be amazed by grace.

5- You who are poor and you are rich,
walk without fear on the path to the Kingdom ;
come, walk in te steps of your Mother,
giv'n us from the Cross.

6- Body of Christ, come, follow the Light,
called to the banquet of life everlasting ;
in Mary, we ponder the promise :
Love shall conquer all.

De 2- Folg Bernadette bis zu dem Felsen,
durstiges Volk, treuer Pilger der Hoffnung,
komm, trink das lebendige Wasser,
dass deine Sünde wäscht.

Ndl 2- Pilgrims van overal, arm of rijk,
drink van de bron met het levende water,
dat zonden wist, hoop geeft en moed.
« Bidt aan de grot en kijk. »

Fr « Al - lez di - re aux prê - tres qu'on bâ - tisse / i - ci u - ne cha - pel - le,
It « Di - te ai sa - cer - do - ti: co - stru - i - te qui u - na cap - pel - la,
En « Go and say now to the priests in this place please build for me a chap - el.

Fr et qu'on y vien - ne en pro - ces - sion ! »
It ve - ni - te in pro - ces - sio - ne ! »
En Let peo - ple come in pro - ces - sion. »

De Missies

ONZE-LIEVE-VROUW VAN LOURDES

Tijdens de dertiende verschijning heeft de Maagd Maria aan Bernadette gevraagd: *“Ga zeggen aan de priesters dat men hier een kapel bouwt en dat men hier in processie komt”*. Bernadette wordt op die manier de missionaris van de Maagd Maria die haar vraag overbrengt aan priester Peyramale, de pastoor van Lourdes. Vandaag wil het Heiligdom Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes op een nieuwe manier antwoord geven aan deze vraag. De chapelains van het Heiligdom zijn er zich van bewust dat ze door de Maagd Maria op missie gezonden worden om bedevaarders te ontmoeten in de bisdommen, in de parochies en tot in de existentiële buitengebieden van onze samenleving.

Ontvang “Lourdes” bij u

DE GENADE VAN LOURDES BELEVEN

De missies Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes zijn een goede gelegenheid om de genaden van een bedevaart naar Lourdes op een nieuwe manier te beleven want de Maagd nodigt ons uit om hier in processie te komen om te putten aan de bron van de ingrijpende barmhartigheid van God en van zijn weldoend handelen ten gunste van de mensheid. Kom zélf het grote wonder van Lourdes beleven: de bekering van het hart en de vernieuwing van het geloof en van het leven in geloof.

DICHT BIJ U THUIS

De missies Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes zijn een gelegenheid en een manier om de genade te delen van een ontmoeting met Maria zoals Bernadette die beleefd heeft. Kom met alle gelovigen daar waar ze leven, welke ook hun parochie of bisdom is, en welke ook hun persoonlijke situatie is, doorheen deze ontmoeting de vrede en de vreugde van het hart ontdekken en zelf missionaire leerlingen worden.

MET DE CHAPELAINS VAN LOURDES

Sinds juni 2021 zijn de priesters van het Heiligdom op weg gegaan om een antwoord te geven aan de uitnodigingen van verschillende gemeenschappen om de boodschap en het charisma van Lourdes ook buiten Lourdes uit te dragen. Net zoals Bernadette willen ze getuigen en verkondigen dat God ons nabij is en dat in Hem ieder menselijk bestaan zich kan openen voor het geluk van de andere wereld, nú al.

Alle informatie op:

www.missionsndlourdes.com

Priesters die luisteren naar de Onbevleete

Samenkomst van priesters in Lourdes

VAN 23 TOT 26 AUGUSTUS 2022

Het Heiligdom Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes nodigt de priesters uit om in Lourdes samen te komen in 2022 om de Boodschap van de Maagd Maria aan Bernadette uit te diepen en te beleven: *“Ga zeggen aan de priesters dat men hier in processie komt en dat men hier een kapel bouwt”*.

Op uitnodiging van Mgr. Antoine Hérouard, apostolische afgevaardigde voor het Heiligdom van Lourdes, worden Franstalige priesters van alle generaties opgeroepen om in Lourdes een broederlijke bedevaarttijd te beleven “om te luisteren naar de Onbevleete”. Momenten van samenkomst, uitwisseling en gebed worden aan de priesters aangereikt opdat ze voor elkaar een wederzijdse bemoediging kunnen betekenen in het geloof, hun roeping kunnen gedenken en de beloften van hun wijding kunnen hernieuwen in het midden van de nacht aan de Grot van Lourdes.

Informatie en inschrijvingen op:

www.lourdes-france.org